

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 december 2007

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het koninklijk besluit
van 6 juli 1987 betreffende de
inkomensvervangende tegemoetkoming en
de integratietegemoetkoming, met het oog op
een uitbreiding van de vrijgestelde bedragen
van het inkomen van de persoon met wie de
gehandicapte een huishouden vormt**

(ingedien door de heren Yvan Mayeur,
Jean-Marc Delizée en André Frédéric
en mevrouw Colette Burgeon)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 décembre 2007

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'arrêté royal du 6 juillet 1987
relatif à l'allocation de remplacement
de revenus et à l'allocation d'intégration
afin d'étendre les sommes immunisées
du revenu de la personne
avec laquelle la personne
handicapée forme un ménage**

(déposée par MM. Yvan Mayeur,
Jean-Marc Delizée et André Frédéric
et Mme Colette Burgeon)

SAMENVATTING

De indieners van dit wetsvoorstel willen het onderscheid opheffen tussen de vrijgestelde bedragen van het inkomen van de persoon met wie de persoon met een handicap een huishouden vormt, naargelang die laatste behoort tot categorie 1 of 2 dan wel 3, 4 of 5.

RÉSUMÉ

Les auteurs de la présente proposition de loi entendent supprimer la distinction entre les sommes immunisées du revenu de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage selon que celle-ci appartient à la catégorie 1 ou 2 ou 3, 4 ou 5.

<i>cdH</i>	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V-N-VA</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams/Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen!</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>LDD</i>	:	<i>Lijst Dedecker</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>Open Vld</i>	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democratén</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti Socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische partij anders - sociaal, progressief, internationaal, regionalistisch, integraal-democratisch, toekomstgericht.</i>
<i>VB</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>

<i>Afkoortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>
<i>DOC 52 0000/000</i> :	<i>Parlementair document van de 52e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i> :	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i> :	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i> <i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i> :	<i>Plenum</i>
<i>COM</i> :	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i> :	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>
	<i>PLEN</i> :
	<i>COM</i> :
	<i>MOT</i> :

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap kunnen die mensen recht hebben op drie soorten tegemoetkomingen: de inkomensvervangende tegemoetkoming, de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

Die drie tegemoetkomingen hebben heel duidelijk onderscheiden bestaansredenen en doelstellingen.

Zo wordt de inkomensvervangende tegemoetkoming toegekend om een handicap te ondervangen die iemands verdienvermogen vermindert tot ten minste een derde van wat een gezonde persoon door het uitoefenen van een beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen. Die tegemoetkoming strekt ertoe die persoon met een handicap bestaanszekerheid te bieden.

De integratietegemoetkoming strekt ertoe de bijkomende kosten als gevolg van de handicap te dekken. Die tegemoetkoming draagt ertoe bij de personen met een handicap beter in de maatschappij te laten functioneren.

Tot slot wordt de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden toegekend aan mensen van 65 jaar of ouder die als gevolg van een verminderde zelfredzaamheid in het dagelijks leven bijkomende kosten moeten dragen.

Die drie tegemoetkomingen zijn forfaitair. Bij de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden variëren de bedragen naar gelang van de graad van zelfredzaamheid, dus volgens de categorie waartoe de rechthebbende behoort.

De bedragen van de drie tegemoetkomingen worden verminderd op grond van de beroepsinkomsten van de betrokkenen en van die van de echtgenoot of de persoon met wie het huishouden wordt gevormd, in zoverre die inkomsten bepaalde maxima overschrijden. Omdat het socialebijstandsuitkeringen betreft, kunnen de personen met een handicap worden geconfronteerd met een lager tegemoetkomingsbedrag, en die tegemoetkomingen zelfs verliezen indien zij een ander inkomen verwerven, dan wel indien zij huwen of gaan samenwonen met een partner met inkomsten.

Hoewel bij de regeling inzake de inkomensvervangende tegemoetkoming ten gronde ook met de inkomsten van de echtgenoot rekening wordt gehouden (wij hebben immers een socialebijstandsregeling en geen

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Conformément à la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, ces dernières peuvent bénéficier de trois types d'allocations: l'allocation de remplacement de revenus, l'allocation d'intégration et l'allocation pour l'aide aux personnes âgées.

Ces trois allocations ont des raisons d'être et des objectifs bien distincts.

Ainsi, l'allocation de remplacement de revenus est accordée pour pallier le handicap qui réduit à un tiers au moins la capacité de gain d'une personne de ce qu'un individu valide est en mesure de gagner en exerçant une profession sur le marché général du travail. Cette allocation vise à assurer une sécurité d'existence à la personne handicapée.

L'allocation d'intégration tend à couvrir les frais supplémentaires occasionnés par le handicap. Cette allocation contribue à améliorer le fonctionnement des personnes au sein de la société.

Enfin, l'allocation pour l'aide aux personnes âgées est accordée aux 65 ans ou plus qui en raison de la réduction de leur autonomie dans la vie quotidienne doivent supporter des frais supplémentaires.

Ces trois allocations sont forfaitaires. Concernant l'allocation d'intégration et l'allocation pour l'aide aux personnes âgées, les montants varient en fonction du degré d'autonomie, donc suivant la catégorie à laquelle le bénéficiaire appartient.

Les montants des trois allocations sont diminués des revenus professionnels de la personne concernée et de ceux du conjoint ou de la personne avec laquelle un ménage est formé dans la mesure où ces revenus dépassent certains plafonds. En effet, parce qu'il s'agit d'allocations d'aide sociale, les personnes handicapées peuvent voir leurs montants d'allocations réduits et même perdre ces allocations si elles acquièrent un autre revenu ou si elles se marient ou cohabitent avec un partenaire ayant des revenus.

Si la prise en considération des revenus du conjoint fait partie de la philosophie du régime de l'allocation de remplacement de revenus (nous sommes dans un système d'aide sociale et non d'assurance sociale), elle

socialeverzekeringsregeling), lijkt ze minder logisch aangaande de toekenning van de integratietegemoetkoming, die ertoe strekt de door de handicap veroorzaakte extra kosten te dekken. Die kosten zijn er immers, ongeacht de inkomsten en de gezinssituatie van de persoon met een handicap.

In 2001 heeft de federale regering er zich toe verbonden te onderzoeken hoe kon worden voorkomen dat personen met een handicap die een stel gaan vormen, worden benadeeld. Als stel gaan leven kan immers in belangrijke mate bijdragen tot de integratie van de betrokkenen. Bij het koninklijk besluit van 15 maart 2001 werden aldus veranderingen aangebracht in het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming. Met dat koninklijk besluit worden verfijningen aangebracht inzake de controle op de bestaansmiddelen van de partner van een persoon met een handicap van categorie 3 of 4, wat de berekening van het bedrag van de integratietegemoetkoming betreft. De vrijstelling inzake de inkomsten van de echtgenoot of de partner van de gehandicapte werd aldus opgetrokken van 60.000 BEF naar 70.000 BEF.

Het regeringsoptreden was toen ingegeven door de herhaalde verzoeken van de personen met een handicap, bij monde van de Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap. Die had in een advies van 5 februari 2001 aan de minister van Maatschappelijke Integratie onderstreept dat het voorstel een maatschappelijke vooruitgang betekende voor de personen met een handicap, doordat het voor hen mogelijk werd een stel te vormen.

In het koninklijk besluit van 15 maart 2001 is dus voor het eerst het beginsel van de «prijs van de liefde» aan de orde, doch alleen voor de integratietegemoetkoming en voor de mensen van de categorieën 3 en 4. Wegens budgettaire beperkingen hield de toenmalige regering haar initiatief beperkt.

De Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap betreurde vanzelfsprekend die beperkte draagwijdte, en was vragende partij om de maatregel onmiddellijk, of toch in de nabije toekomst te verruimen tot de categorieën 1 en 2.

De regering had zich daar publiekelijk toe verbonden, zoals duidelijk blijkt uit de preambule van het koninklijk besluit van 15 maart 2001, waarin wordt gesteld dat «de voorgestelde maatregel *in een eerste fase* zal beperkt zijn tot de integratietegemoetkoming van categorieën 3 en 4».

paraît moins logique pour l'octroi de l'allocation d'intégration qui vise à couvrir les frais supplémentaires occasionnés par le handicap. En effet, ces frais subsistent quels que soient les revenus et la situation familiale de la personne handicapée.

En 2001, le gouvernement fédéral s'est engagé à examiner comment ne pas pénaliser la mise en couple des personnes handicapées, statut qui peut contribuer de manière importante à l'intégration des personnes handicapées. A ainsi été modifié par arrêté royal du 15 mars 2001, l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration. Cet arrêté affine le contrôle des ressources du partenaire de la personne handicapée relevant de la catégorie 3 ou 4 en ce qui concerne le calcul du montant de l'allocation d'intégration. L'abattement sur les revenus du conjoint ou du partenaire de la personne handicapée a ainsi été porté de 60.000 BEF à 70.000 BEF.

L'action du gouvernement était alors motivée par les demandes répétées des personnes handicapées, relayées par le Conseil supérieur national aux personnes handicapées qui, dans son avis rendu au ministre de l'Intégration sociale le 5 février 2001, a ainsi souligné «le progrès social que représente ce projet pour l'intégration des personnes handicapées en leur autorisant une vie de couple».

L'arrêté royal du 15 mars 2001 pose donc pour la première fois le principe du «prix de l'amour», limité cependant à la seule allocation d'intégration et aux catégories 3 et 4. En effet, en raison de contraintes budgétaires, le gouvernement de l'époque a restreint son initiative.

Le Conseil supérieur national des personnes handicapées a évidemment déploré cette portée limitée et a demandé à ce que la mesure soit étendue «si pas immédiatement, tout au moins dans un proche avenir aux catégories 1 et 2».

Le gouvernement s'était publiquement engagé à cela comme le démontre clairement le préambule de l'arrêté royal du 15 mars 2001 où il est ainsi précisé que «le projet de modification sera, *dans un premier temps*, limité à l'allocation d'intégration catégories 3 et 4».

Wat toentertijd als tijdelijk werd aangekondigd, geldt vandaag jammer genoeg nog altijd. De prijs van de liefde wordt zes jaar na de inwerkingtreding van dat initiatief nog steeds uitsluitend toegekend aan de begunstigden van de integratietegemoetkoming, en alleen aan wie tot de categorieën 3, 4 en 5 behoort.

Zo wordt de eerste 16.354,13 euro van het inkomen van de persoon die een huishouden vormt met de gehandicapte die behoort tot de categorieën 3, 4 en 5 vrijgesteld, terwijl dat voor de partners van gehandicapten van de categorieën 1 en 2 slechts voor de eerste 1.500,00 euro het geval is. Het verschil tussen die twee vrijgestelde bedragen is flagrant en moeilijk te verantwoorden.

Die in 2001 tot stand gekomen discriminatie kon weliswaar tijdelijk worden gerechtvaardigd door budgettaire redenen, maar de indieners van dit wetsvoorstel zijn van oordeel dat die ongelijke behandeling mettertijd almaal problematischer geworden is omdat die ontrecht is.

De Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap heeft in zijn advies van 5 februari 2001 immers ook het volgende aangegeven: «Het gaat hier over een flagrante discriminatie die op het eerste gezicht nogal onaanvaardbaar is op het moment dat de anti-discriminatie een dagelijkse bezorgdheid dient te zijn.».

De indieners van dit wetsvoorstel wensen dus eindelijk komaf te maken met die ongelijke behandeling, want de wet kan een deel van de personen met een handicap op een dergelijk flagrante wijze niet blijven discrimineren ten aanzien van andere personen met een handicap.

Om in te spelen op de oorspronkelijke doelstelling van de regering om dat initiatief op termijn uit te breiden tot de categorieën 1 en 2 van personen met een handicap die een integratietegemoetkoming krijgen, om een einde te maken aan die flagrante discriminatie tussen categorieën, om een huishouden dat samengesteld is uit een valide persoon en een persoon met een handicap niet langer te benadelen, in een constant streven om de integratie van de personen met een handicap te bevorderen, en tot slot om alle leden van een huishouden ertoe aan te zetten te werken en ervoor te zorgen dat het samenleven niet langer de oorzaak is van een inkomensverlies, wensen de indieners van dit wetsvoorstel dat hetzelfde gedeelte van het inkomen van de partner van de persoon met een handicap wordt vrijgesteld, ongeacht of die tot de categorieën 1 of 2 dan wel tot de categorieën 3, 4 of

Ce qui était donc annoncé comme temporaire de-meure malheureusement aujourd'hui. Ainsi, six ans après l'entrée en vigueur de cette initiative, le prix de l'amour n'est toujours accordé qu'aux bénéficiaires de l'allocation d'intégration et surtout uniquement à ceux relevant des catégories 3, 4 et 5.

Ainsi, les 16.354, 13 premiers euros du revenu de la personne qui forme un ménage avec la personne handicapée appartenant aux catégories 3, 4 et 5 sont immunisés contre seulement les 1.500,00 premiers pour les partenaires des personnes handicapées des catégories 1 ou 2. La différence entre ces deux montants immunisés est flagrante et difficilement justifiable.

Cette discrimination établie en 2001 pouvait, certes, momentanément se justifier pour des raisons budgétaires mais en s'inscrivant dans le temps les auteurs de la présente proposition de loi l'estime de plus en plus problématique car illégitime.

Effectivement, le Conseil supérieur national des personnes handicapées précisait aussi dans son avis du 5 février 2001 qu'il s'agissait là «d'une discrimination flagrante qui de prime abord est relativement intolérable à l'heure où la non-discrimination doit être une préoccupation quotidienne».

Les auteurs de la présente proposition de loi souhaitent donc enfin mettre un terme à cette discrimination car la loi ne peut continuer à discriminer si nettement une partie des personnes handicapées à l'égard d'une autre partie d'entre eux.

Ainsi, pour répondre à l'objectif initial du gouvernement d'étendre à terme cette initiative aux catégories 1 et 2 des personnes handicapées bénéficiaires de l'allocation d'intégration, pour mettre fin à cette discrimination flagrante entre catégories, pour ne plus pénaliser un ménage formé d'une personne valide et d'une personne handicapée, dans le soucis constant de favoriser l'intégration des personnes handicapées, enfin pour encourager tous les membres d'un ménage au travail et non plus rendre ce dernier responsable de la perte de revenus, les auteurs de la présente proposition de loi souhaitent que soit immunisée la même partie des revenus du partenaire de la personne handicapée que celle-ci relève des catégories 1 ou 2 que des catégories 3, 4 ou 5. Ainsi, pour les cinq catégories bénéficiaires de l'allocation d'intégration, il est proposé que les

5 behoort. Voor de vijf categorieën van personen die een integratietegemoetkoming krijgen, wordt dus voorgesteld dat de eerste 16.354,13 euro van het inkomen van de persoon die met een persoon met een handicap een huishouden vormt, wordt vrijgesteld.

16.354,13 premiers euros du revenu de la personne qui forme un ménage avec la personne handicapée soient immunisés.

Yvan MAYEUR (PS)
Jean-Marc DELIZEE (PS)
André FREDERIC (PS)
Colette BURGEON (PS)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 9ter, § 2, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 2. Van het inkomen van de persoon met wie de persoon met een handicap een huishouden vormt wordt vrijgesteld de eerste 16.354,13 euro, alsook de helft van het gedeelte dat meer bedraagt dan dit bedrag.».

18 oktober 2007

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente proposition de loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 9ter, § 2, de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration est remplacé comme suit:

«§ 2. Du revenu de la personne avec laquelle la personne handicapée forme un ménage sont immunisés les 16 354, 13 premiers euros ainsi que la moitié de la partie qui dépasse ce montant.».

18 octobre 2007

Yvan MAYEUR (PS)
Jean-Marc DELIZEE (PS)
André FREDERIC (PS)
Colette BURGEON (PS)